

Весна Ризова

**Тайната
на
щастливото
детство**

СОФИЯ
2004

© Весна Ризова

ТАЙНАТА НА ЩАСТЛИВОТО ДЕТСТВО

Всички права запазени

© Издателска къща **“ТАРА”**

София 2004

ISBN 954-91071-4-0

Съдържание

За авторката стр. 3

Въведение стр. 4

ПЪРВА ГЛАВА

В опознаване на света и себе си стр. 5

ВТОРА ГЛАВА

Всичко може да е игра стр. 8

1. В царството на книжките и приказките
2. Лека нощ!
3. Звуци, песни и игри
4. Една хапчица за мама, една хапчица за тати
5. Облеклото
6. За играчките и ... реда в детската стая
7. Малчуганът яхва тротинетка
8. Полезната игра - конструиране
9. Цветове и форми
10. "Едно, две, три, пет, десет..."
11. За детския хумор и анимационните филми
12. Някои предложения за палавници и техните родители

ТРЕТА ГЛАВА

При баба и дядо – раздел за баби и дядовци, на които още им се играе стр. 32

1. Ваканция при баба и дядо
2. На пазар с баба
3. Нека поговорим
4. Да си дядо е изкуство

Писмо до родителите стр. 39

За авторката

Няколко думи за мен или по-точно къде се роди идеята за тази книга.

Преди няколко години изпратих писмо до вестник “Монитор” с два мои материала. Бързо и коректно ми отговориха, че материалите са добри и възнамеряват да ги публикуват. Обичам писането, а те пък ме насърчиха, като помолиха да им изпращам още и още. Така работих за вестника почти три години. Пишех популярни статии за “детската” им страница в съботните и неделните издания. Мисля, че материалите се четяха, защото бяха забавни и показваха от нов ъгъл някои проблемни теми при отглеждането на децата. На читателската аудитория допаднаше и факта, че материалите бяха авторски /на психолог/, а не преписани някъде от интернет.

Идеята за тази книга е на едно симпатично момиче, което работеше в счетоводния отдел на вестника, дори името ѝ не знам. Тя се забавляваше докато работеше, забавляваше се и докато ми попълваше документите /за да си получа хонорара/ и често ми се смееше на името /признавам си, звучи странно за българско име, а пък съм и с две фамилии ... с тире между тях... пълна каша за някой, който трябва да попълва формуляри и да не сгреша/.

И така, смеейки се, веднъж тя ме попита:

- А къде ви е книжката?

Засуетих се да си извадя шофьорската книжка, за да бъда максимално полезна все пак. Показах се в крайно глупава ситуация, тя ме беше питала за “книжката”, в която могат да се намерят всичките ми материали. Ако не за “задълбочено” четене, то поне да си я отворя от време на време, когато някой ден си има свои собствени деца.

Така дойде идеята за “тайната” на щастливото детство.

Обикновено авторите използват тези няколко реда като възможност да благодарят на хората до тях при реализирането на важен за тях проект. С риск да съм скучна и повтаряща световната практика, наистина трябва да кажа, че съм задължена на съпруга си. Той беше първият читател на материалите ми /преди да ги изпратя до вестника/ и четейки се заливаше от смях: Аааа, това тук е Ралица!... О, да кюфтетата от кал ги правеше Инка! Дени казваше “дай мъни”. А също така съм му много задължена за това, че докато аз пишех статиите си на компютъра, те двамата със сина ми охотно отстъпваха тяхното време за игри /Не можех просто така да го подмина! Пред компютъра имаме график, за да не се сърди никой./, и домакинстваха в кухнята /особено съпруга ми/.

Много съм задължена на всички познати хлапета, които са ми разтребвали къщата, въвеждали нови шарки по килима с червено безалкохолно и са чупели играчките на сина ми. Именно тези примери превърнаха статиите ми от скучна психологична теория в достъпно четиво, а идеите за безкрайните възможности за игра с децата по-приложими от който и да е научно обоснован извод или съвет. Благодарности и на всички непознати хлапета, каращи колела по улиците, заровени в пясъчника на детската градина или “тръшкаци се от рев” в някой магазин на родителите им.

Въведение

Ето за какво ще говорим в тази книга. Тези страници нямат претенциите да ви дават готови правила, нито да изваждат на светло забравени тайни, нито да ви запознават с теоретични постановки по дискутираните теми.

Ако можехме да седнем на кафе /както казва един мой колега, също автор на книги за родители/, та ... ако можехме да седнем на кафе и да поговорим за всичко, което можем да споделим като родители, би се получил прекрасен диалог.

Намерението ни, моето, като автор и на издателите ми, хора с огромен опит в работата с деца, е да споделим няколко идеи за игри и свободно време, за игри и усвояване на нови умения - било то за правене на замъци в пясъчника на градката градина, било то социални умения за общуване. Ще подхърляме една идея /проблем или просто определен възрастов период с характерните му особености/ и ще говорим за безкрайните възможности за игра и забавление, които можем да измъкнем от ситуацията.

О, трябва да ви предупредя преди да сме започнали! Тази книга не е за деца, тя е за родители. Насочена е към онази част от порасналите възрастни, които с удоволствие се потапят отново в детския свят и играят заедно с децата си. Много от приложените примери изкарват и най-кротките родители от равновесие, поради познаването на "проблема" в дълбочина и детайли, достъпни само на истински "потърпевшите". Погледнете отсрани на декорираните наново тапети и приеете мотивите им от забавната страна. Какво е една счупена чиния пред безкрайно доволния вид на хлапето, успяло да уцели конкретната желана теракотена плочка!

Каква е тайната на щастливото детство ли? Всеки сам може да я открие, стига да се научи да вижда света през детските очи.

Весна Ненчева